

Ve vedlejších rolích mixér a vysavač. Ve hře o Teslovi herci připomínají výzkumníky

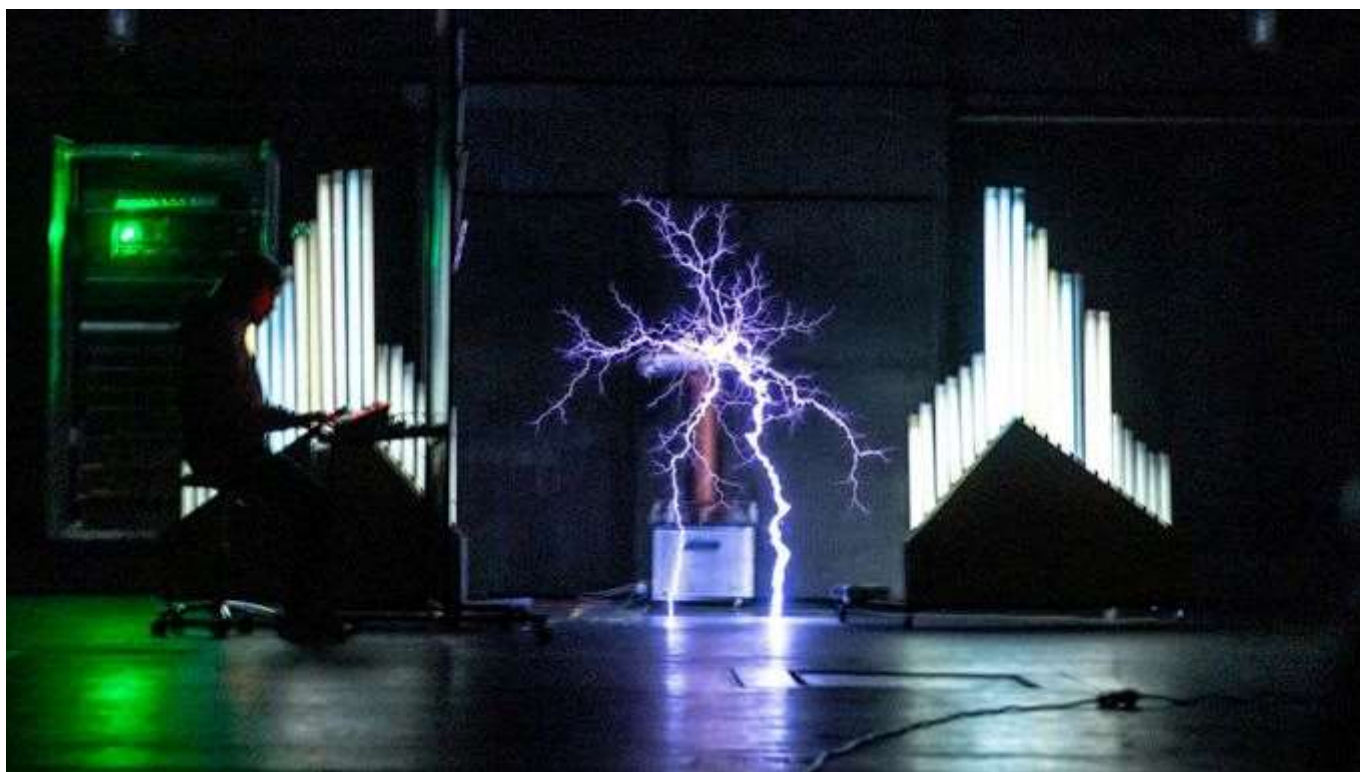

[Marie Reslová](#)

před 17 hodinami

Fyzik a inženýr Nikola Tesla i jeho vynálezy jsou hrdiny hravé performance, kterou uvedlo pražské Divadlo Komedie. V představení jednoduše nazvaném Tesla se ocitáme v jevištní laboratoři, kde elektrina předvádí své „zázraky“.

Autorem scénáře i režisérem divadelně-instruktažní férie je jaroměřský rodák Jakub Maksymov, divadelními kritiky letos oceněný titulem talent roku.

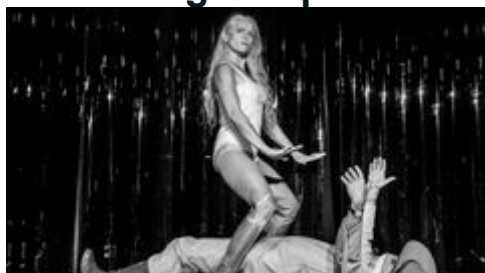
Snímek z inscenace Tesla. | Foto: Patrik Borecký

Jako [Nikola Tesla](#), jeho rodiče, kolegové či investoři vystupují herci [Karin Vápeníčková Bilíková](#), [Štěpán Lustyk](#) a [Milan Vedral](#). Na hraně ironické nadsázky a nefalšovaného obdivu provádějí publikum zásadními milníky vynálezce, který žil v letech 1856 až 1943. Přednášejí o něm za řečnickým pultem, čtou jeho vzpomínky, dění na scéně doprovázejí elektrifikovanými "hudebními" nástroji a názorně demonstrují Teslovy myšlenky či vynálezy.

Do překvapující vizuální a zvukové orchestrace se kromě přístrojů, jako je vysokofrekvenční transformátor, zapojují domácí spotřebiče. Televizory, na jejichž obrazovkách sledujeme animované sekvence, odkazují na známou československou značku Tesla. "Rolí" se vtipně ujímají zářivky, mixér, mikrovlnka nebo vysavač.

Související

Divoká jízda lidské sebestřednosti. Prachař je jako žárlivý Strindberg k nepoznání

Významné místo na scéně mají metaforické objekty, jakási technická výtvarná díla. Jejich vzniku přihlížíme na začátku, stejně jako vymezení hracího prostoru - "magického" světelného čtverce. Jsou tu například dva díly "varhan", které mají místo píšťal zářivky. Dominují prostoru symetricky uspořádanému do tvaru obřadního místa společně s dlouhým "laboratorním" stolem a obloukovitým objektem, jenž tvarem připomíná historický radiopřijímač. Celé to připomíná oltář.

Chrám vědy i místo uctívání Boha, univerzální princip tvořivosti prostupující přírodou i vesmírem, všudypřítomná energie a světlo, fyzikální jevy jako zázrak. Všechny tyto asociace mají v bohaté obraznosti inscenace významné místo. Režisér s nimi pracuje v

drobných, často ironicky zlehčených odkazech a variacích, počínaje prvky obřadnosti v pohybu a intonacích herců až po velký obraz Teslova "vztahu" s bílou holubicí a jeho smrt.

reklama

Elektrické výboje rámuji vynálezcův osud. Blesky doprovázejí jeho narození a hrají rekviem při jeho odchodu.

Kdo hladí kocoura

Tesla byl srbského původu a vyrůstal ve vesnici Smiljan v dnešním Chorvatsku v rodině popa. Otec si přál, aby ho syn v povolání následoval.

Epizody z dětství, kdy budoucí vynálezce s úžasem objevuje svět, hýří půvabnými nápady. Připomínají legendy ze života proroků, plné výmluvných - zde i vtipných - technických signálů předznamenávajících Teslovu výjimečnou budoucnost.

Snímek z inscenace Tesla. | Foto: Patrik Borecký

Jako chlapce jej s elektřinou konfrontuje oblíbený kocour Mačák, jenž se v rafinovaných animacích prohání po televizních obrazovkách a při pohlázení září.

Otec chlapci vysvětluje, že jde o stejný jev jako záblesky světla na stromech během bouřky. "Je to tedy tak, že příroda je jako velký kocour? Pokud ano, kdo ji potom hladí po zádech?" uvažuje malý Nikola, který se posléze zázračným uzdravením z cholery vyhne duchovní službě a zamíří na univerzitu ve Štýrském Hradci.

K osvícenému objevu elektromotoru poháněného střídavým proudem dochází v souvislosti s jiným veledílem lidské tvořivosti - Goetheho veršovanou tragédií Faust, kterou zná nazpaměť.

Milan Vedral, Štěpán Lustyk a Karin Vápeníčková Bilíková. | Foto: Patrik Borecký

Objevování

Neobvyklý je tvar i pracovní princip režiséra [Jakuba Maksymova](#). Herci na scéně připomínají zvědavé výzkumníky. Zařizují si jeviště, zkoušejí zvukové i vizuální možnosti přístrojů, komunikují s diváky. Trochu jako děti, které hrají příběh s využitím všeho, co jim přijde pod ruku. Jejich bezprostřednost je uvěřitelná a nápady nečekané.

Oživající předměty mají ve struktuře performance významnější místo, než bývá obvyklé v klasické inscenaci. Stávají se svébytnými partnery herců, nositeli asociací, tlumočníky myšlenek.

Maksymov a jeho kolega Dominik Migač, který je u Tesly podepsán pod multimediální spoluprací, vystudovali Katedru alternativního a loutkového divadla na pražské DAMU a mají blízko k animaci předmětů. Maksymov se v rámci doktorandského výzkumu věnuje divadlu objektů.

Oba patří k zakladatelům souboru Plata Company, jehož výtvarně-zvuková inscenace Prefaby - předapokalyptická betonová idyla odehrávající se v jednom paneláku - patří k nejzajímavějšímu v českém alternativním divadle.

Tesla je zčásti improvizovaná performance opřená o jednotlivé situace, asociativně rozvíjené a relativně samostatně pointované. Má to svá úskalí. Některé scény se možná až příliš rozpínají, byť samy o sobě působí zábavně. Během "meditativních" přestaveb také premiéra občas ztrácela napětí a tah.

Asi je třeba to brát jako přirozenou daň za zážitek zvědavé hravosti, bezprostřednost a uvolněnou formu, jež vždy více závisí na aktuální kondici herců a energii hlediště než v případě pevného inscenačního tvaru.

I tak je ale Tesla povedenou, v některých momentech velmi překvapivou produkcí, na níž se mohou bavit a nad vlastnostmi elektřiny žasnout dospělí i nejmenší školáci. I kdyby jim, navzdory názorným výkladům, zůstaly podrobnosti technických principů Teslových vynálezů utajeny, to podstatné si odnesou - ohromení možnostmi lidského ducha a přírody.

Tesla

Režie a scénář: Jakub Maksymov

Divadlo Komédie, Praha, premiéra 14. června, nejbližší reprízy 29. června a 22. září.

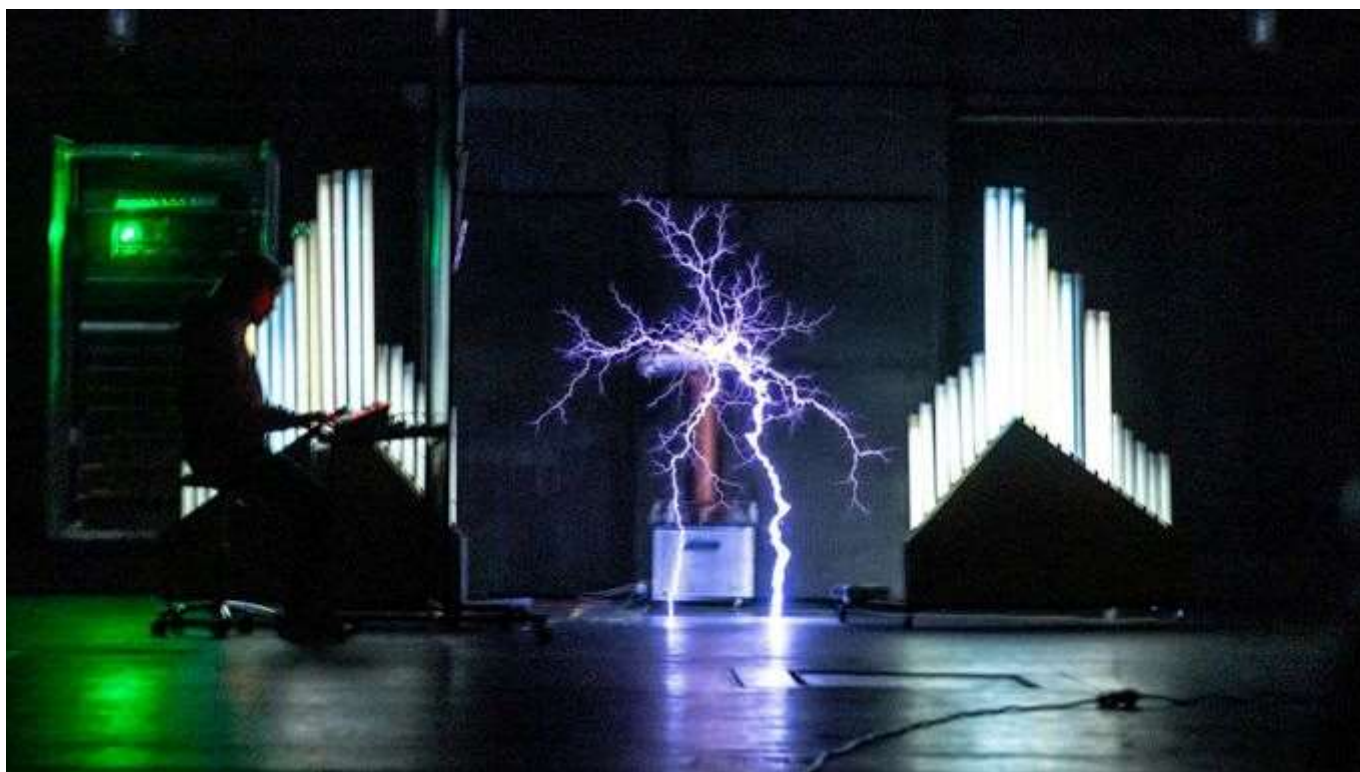
Ve vedlejších rolích mixér a vysavač. Ve hře o Teslovi herci připomínají výzkumníky

[Marie Reslová](#)

před 17 hodinami

Fyzik a inženýr Nikola Tesla i jeho vynálezy jsou hrdiny hravé performance, kterou uvedlo pražské Divadlo Komedie. V představení jednoduše nazvaném Tesla se ocitáme v jevištní laboratoři, kde elektrina předvádí své „zázraky“. Autorem scénáře i režisérem divadelně-instruktažní férie je jaroměřský rodák Jakub Maksymov, divadelními kritiky letos oceněný titulem talent roku.

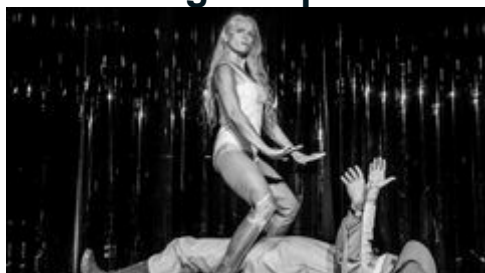
Snímek z inscenace Tesla. | Foto: Patrik Borecký

Jako [Nikola Tesla](#), jeho rodiče, kolegové či investoři vystupují herci [Karin Vápeníčková Bilíková](#), [Štěpán Lustyk](#) a [Milan Vedral](#). Na hraně ironické nadsázky a nefalšovaného obdivu provádějí publikum zásadními milníky vynálezce, který žil v letech 1856 až 1943. Přednášejí o něm za řečnickým pultem, čtou jeho vzpomínky, dění na scéně doprovázejí elektrifikovanými "hudebními" nástroji a názorně demonstrují Teslovy myšlenky či vynálezy.

Do překvapující vizuální a zvukové orchestrace se kromě přístrojů, jako je vysokofrekvenční transformátor, zapojují domácí spotřebiče. Televizory, na jejichž obrazovkách sledujeme animované sekvence, odkazují na známou československou značku Tesla. "Rolí" se vtipně ujmají zářivky, mixér, mikrovlnka nebo vysavač.

Související

Divoká jízda lidské sebestřednosti. Prachař je jako žárlivý Strindberg k nepoznání

Významné místo na scéně mají metaforické objekty, jakási technická výtvarná díla. Jejich vzniku přihlížíme na začátku, stejně jako vymezení hracího prostoru - "magického" světelného čtverce. Jsou tu například dva díly "varhan", které mají místo píšťal zářivky. Dominují prostoru symetricky uspořádanému do tvaru obřadního místa společně s dlouhým "laboratorním" stolem a obloukovitým objektem, jenž tvarem připomíná historický radiopřijímač. Celé to připomíná oltář.

Chrám vědy i místo uctívání Boha, univerzální princip tvořivosti prostupující přírodou i vesmírem, všudypřítomná energie a světlo, fyzikální jevy jako zázrak. Všechny tyto asociace mají v bohaté obraznosti inscenace významné místo. Režisér s nimi pracuje v

drobných, často ironicky zlehčených odkazech a variacích, počínaje prvky obřadnosti v pohybu a intonacích herců až po velký obraz Teslova "vztahu" s bílou holubicí a jeho smrt.

reklama

Elektrické výboje rámuji vynálezcův osud. Blesky doprovázejí jeho narození a hrají rekviem při jeho odchodu.

Kdo hladí kocoura

Tesla byl srbského původu a vyrůstal ve vesnici Smiljan v dnešním Chorvatsku v rodině popa. Otec si přál, aby ho syn v povolání následoval.

Epizody z dětství, kdy budoucí vynálezce s úžasem objevuje svět, hýří půvabnými nápady. Připomínají legendy ze života proroků, plné výmluvných - zde i vtipných - technických signálů předznamenávajících Teslovu výjimečnou budoucnost.

Snímek z inscenace Tesla. | Foto: Patrik Borecký

Jako chlapce jej s elektřinou konfrontuje oblíbený kocour Mačák, jenž se v rafinovaných animacích prohání po televizních obrazovkách a při pohlázení září.

Otec chlapci vysvětluje, že jde o stejný jev jako záblesky světla na stromech během bouřky. "Je to tedy tak, že příroda je jako velký kocour? Pokud ano, kdo ji potom hladí po zádech?" uvažuje malý Nikola, který se posléze zázračným uzdravením z cholery vyhne duchovní službě a zamíří na univerzitu ve Štýrském Hradci.

K osvícenému objevu elektromotoru poháněného střídavým proudem dochází v souvislosti s jiným veledílem lidské tvořivosti - Goetheho veršovanou tragédií Faust, kterou zná nazpaměť.

Milan Vedral, Štěpán Lustyk a Karin Vápeníčková Bilíková. | Foto: Patrik Borecký

Objevování

Neobvyklý je tvar i pracovní princip režiséra [Jakuba Maksymova](#). Herci na scéně připomínají zvědavé výzkumníky. Zařizují si jeviště, zkoušejí zvukové i vizuální možnosti přístrojů, komunikují s diváky. Trochu jako děti, které hrají příběh s využitím všeho, co jim přijde pod ruku. Jejich bezprostřednost je uvěřitelná a nápady nečekané.

Oživající předměty mají ve struktuře performance významnější místo, než bývá obvyklé v klasické inscenaci. Stávají se svébytnými partnery herců, nositeli asociací, tlumočníky myšlenek.

Maksymov a jeho kolega Dominik Migač, který je u Tesly podepsán pod multimediální spoluprací, vystudovali Katedru alternativního a loutkového divadla na pražské DAMU a mají blízko k animaci předmětů. Maksymov se v rámci doktorandského výzkumu věnuje divadlu objektů.

Oba patří k zakladatelům souboru Plata Company, jehož výtvarně-zvuková inscenace Prefaby - předapokalyptická betonová idyla odehrávající se v jednom paneláku - patří k nejzajímavějšímu v českém alternativním divadle.

Tesla je zčásti improvizovaná performance opřená o jednotlivé situace, asociativně rozvíjené a relativně samostatně pointované. Má to svá úskalí. Některé scény se možná až příliš rozpínají, byť samy o sobě působí zábavně. Během "meditativních" přestaveb také premiéra občas ztrácela napětí a tah.

Asi je třeba to brát jako přirozenou daň za zážitek zvědavé hravosti, bezprostřednost a uvolněnou formu, jež vždy více závisí na aktuální kondici herců a energii hlediště než v případě pevného inscenačního tvaru.

I tak je ale Tesla povedenou, v některých momentech velmi překvapivou produkcí, na níž se mohou bavit a nad vlastnostmi elektřiny žasnout dospělí i nejmenší školáci. I kdyby jim, navzdory názorným výkladům, zůstaly podrobnosti technických principů Teslových vynálezů utajeny, to podstatné si odnesou - ohromení možnostmi lidského ducha a přírody.

Tesla

Režie a scénář: Jakub Maksymov

Divadlo Komédie, Praha, premiéra 14. června, nejbližší reprízy 29. června a 22. září.

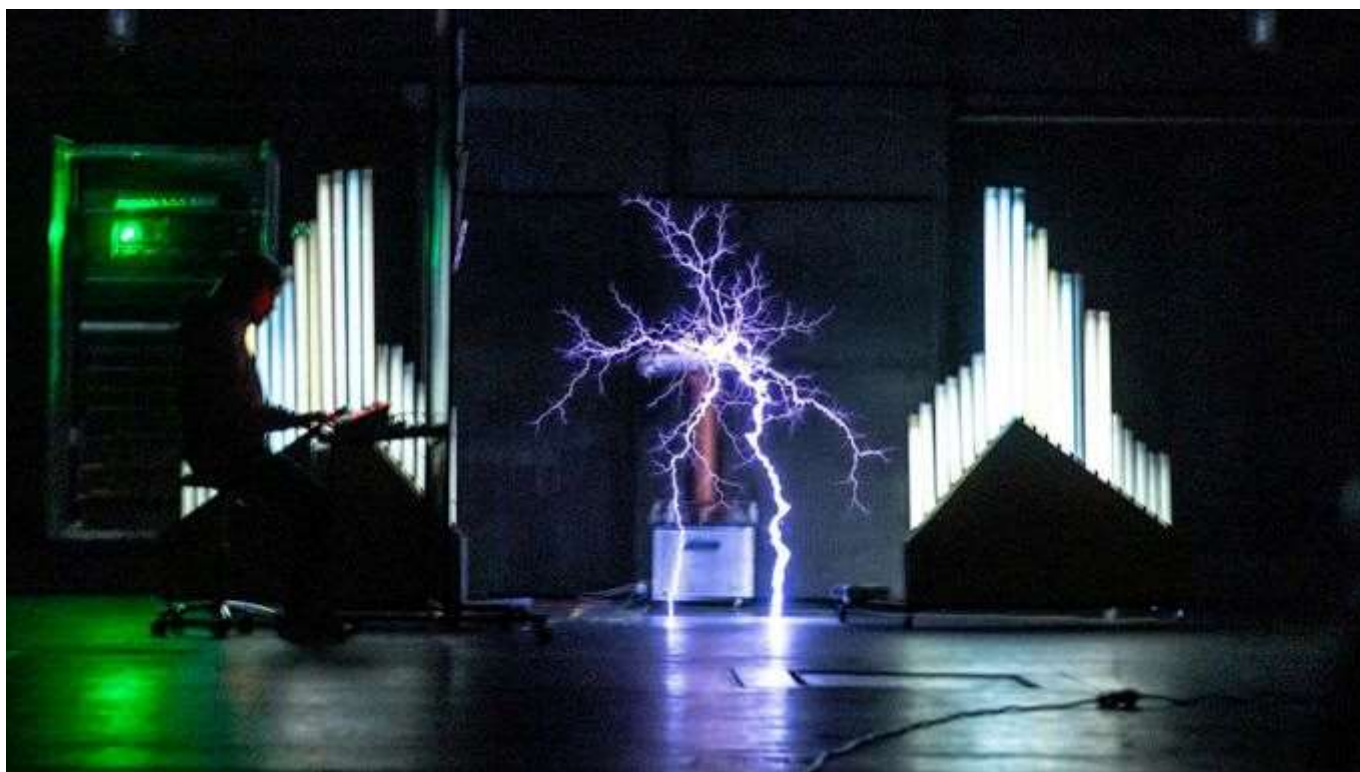
Ve vedlejších rolích mixér a vysavač. Ve hře o Teslovi herci připomínají výzkumníky

[Marie Reslová](#)

před 17 hodinami

Fyzik a inženýr Nikola Tesla i jeho vynálezy jsou hrdiny hravé performance, kterou uvedlo pražské Divadlo Komedie. V představení jednoduše nazvaném Tesla se ocitáme v jevištní laboratoři, kde elektrina předvádí své „zázraky“. Autorem scénáře i režisérem divadelně-instruktažní férie je jaroměřský rodák Jakub Maksymov, divadelními kritiky letos oceněný titulem talent roku.

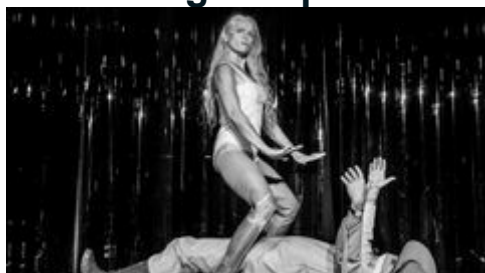
Snímek z inscenace Tesla. | Foto: Patrik Borecký

Jako [Nikola Tesla](#), jeho rodiče, kolegové či investoři vystupují herci [Karin Vápeníčková Bilíková](#), [Štěpán Lustyk](#) a [Milan Vedral](#). Na hraně ironické nadsázky a nefalšovaného obdivu provádějí publikum zásadními milníky vynálezce, který žil v letech 1856 až 1943. Přednášejí o něm za řečnickým pultem, čtou jeho vzpomínky, dění na scéně doprovázejí elektrifikovanými "hudebními" nástroji a názorně demonstrují Teslovy myšlenky či vynálezy.

Do překvapující vizuální a zvukové orchestrace se kromě přístrojů, jako je vysokofrekvenční transformátor, zapojují domácí spotřebiče. Televizory, na jejichž obrazovkách sledujeme animované sekvence, odkazují na známou československou značku Tesla. "Rolí" se vtipně ujmají zářivky, mixér, mikrovlnka nebo vysavač.

Související

Divoká jízda lidské sebestřednosti. Prachař je jako žárlivý Strindberg k nepoznání

Významné místo na scéně mají metaforické objekty, jakási technická výtvarná díla. Jejich vzniku přihlížíme na začátku, stejně jako vymezení hracího prostoru - "magického" světelného čtverce. Jsou tu například dva díly "varhan", které mají místo píšťal zářivky. Dominují prostoru symetricky uspořádanému do tvaru obřadního místa společně s dlouhým "laboratorním" stolem a obloukovitým objektem, jenž tvarem připomíná historický radiopřijímač. Celé to připomíná oltář.

Chrám vědy i místo uctívání Boha, univerzální princip tvořivosti prostupující přírodou i vesmírem, všudypřítomná energie a světlo, fyzikální jevy jako zázrak. Všechny tyto asociace mají v bohaté obraznosti inscenace významné místo. Režisér s nimi pracuje v

drobných, často ironicky zlehčených odkazech a variacích, počínaje prvky obřadnosti v pohybu a intonacích herců až po velký obraz Teslova "vztahu" s bílou holubicí a jeho smrt.

reklama

Elektrické výboje rámuji vynálezcův osud. Blesky doprovázejí jeho narození a hrají rekviem při jeho odchodu.

Kdo hladí kocoura

Tesla byl srbského původu a vyrůstal ve vesnici Smiljan v dnešním Chorvatsku v rodině popa. Otec si přál, aby ho syn v povolání následoval.

Epizody z dětství, kdy budoucí vynálezce s úžasem objevuje svět, hýří půvabnými nápady. Připomínají legendy ze života proroků, plné výmluvných - zde i vtipných - technických signálů předznamenávajících Teslovu výjimečnou budoucnost.

Snímek z inscenace Tesla. | Foto: Patrik Borecký

Jako chlapce jej s elektřinou konfrontuje oblíbený kocour Mačák, jenž se v rafinovaných animacích prohání po televizních obrazovkách a při pohlázení září.

Otec chlapci vysvětluje, že jde o stejný jev jako záblesky světla na stromech během bouřky. "Je to tedy tak, že příroda je jako velký kocour? Pokud ano, kdo ji potom hladí po zádech?" uvažuje malý Nikola, který se posléze zázračným uzdravením z cholery vyhne duchovní službě a zamíří na univerzitu ve Štýrském Hradci.

K osvícenému objevu elektromotoru poháněného střídavým proudem dochází v souvislosti s jiným veledílem lidské tvořivosti - Goetheho veršovanou tragédií Faust, kterou zná nazpaměť.

Milan Vedral, Štěpán Lustyk a Karin Vápeníčková Bilíková. | Foto: Patrik Borecký

Objevování

Neobvyklý je tvar i pracovní princip režiséra [Jakuba Maksymova](#). Herci na scéně připomínají zvědavé výzkumníky. Zařizují si jeviště, zkoušejí zvukové i vizuální možnosti přístrojů, komunikují s diváky. Trochu jako děti, které hrají příběh s využitím všeho, co jim přijde pod ruku. Jejich bezprostřednost je uvěřitelná a nápady nečekané.

Oživající předměty mají ve struktuře performance významnější místo, než bývá obvyklé v klasické inscenaci. Stávají se svébytnými partnery herců, nositeli asociací, tlumočníky myšlenek.

Maksymov a jeho kolega Dominik Migač, který je u Tesly podepsán pod multimediální spoluprací, vystudovali Katedru alternativního a loutkového divadla na pražské DAMU a mají blízko k animaci předmětů. Maksymov se v rámci doktorandského výzkumu věnuje divadlu objektů.

Oba patří k zakladatelům souboru Plata Company, jehož výtvarně-zvuková inscenace Prefaby - předapokalyptická betonová idyla odehrávající se v jednom paneláku - patří k nejzajímavějšímu v českém alternativním divadle.

Tesla je zčásti improvizovaná performance opřená o jednotlivé situace, asociativně rozvíjené a relativně samostatně pointované. Má to svá úskalí. Některé scény se možná až příliš rozpínají, byť samy o sobě působí zábavně. Během "meditativních" přestaveb také premiéra občas ztrácela napětí a tah.

Asi je třeba to brát jako přirozenou daň za zážitek zvědavé hravosti, bezprostřednost a uvolněnou formu, jež vždy více závisí na aktuální kondici herců a energii hlediště než v případě pevného inscenačního tvaru.

I tak je ale Tesla povedenou, v některých momentech velmi překvapivou produkcí, na níž se mohou bavit a nad vlastnostmi elektřiny žasnout dospělí i nejmenší školáci. I kdyby jim, navzdory názorným výkladům, zůstaly podrobnosti technických principů Teslových vynálezů utajeny, to podstatné si odnesou - ohromení možnostmi lidského ducha a přírody.

Tesla

Režie a scénář: Jakub Maksymov

Divadlo Komédie, Praha, premiéra 14. června, nejbližší reprízy 29. června a 22. září.